

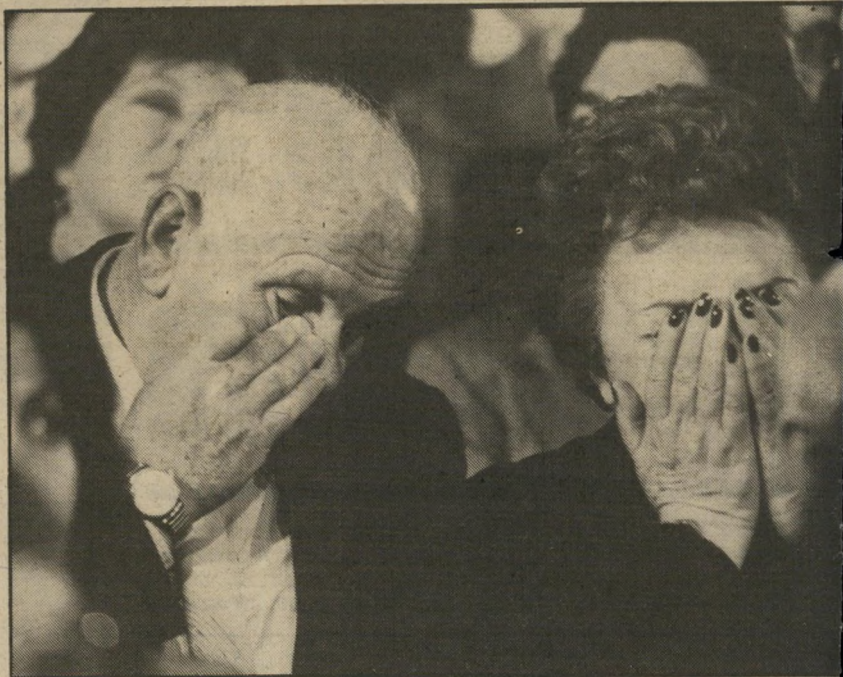
ישיבה - וברגע שישבו, הם נרדמו

רבים סיהקו, עצמו עיניים ונרדמו ממש. אחרים הצליחו, ברגע שהחל דולצין לדבר, להתחמק החוצה. כשהודיע המנחה, עודד בן-עמי, שהאירוע מצולם בטלוויזיה במעגל סגור וניתן לחוות בו באולם שורץ שב בנייני האומה, יצאו רבים מהאולם. בטע-

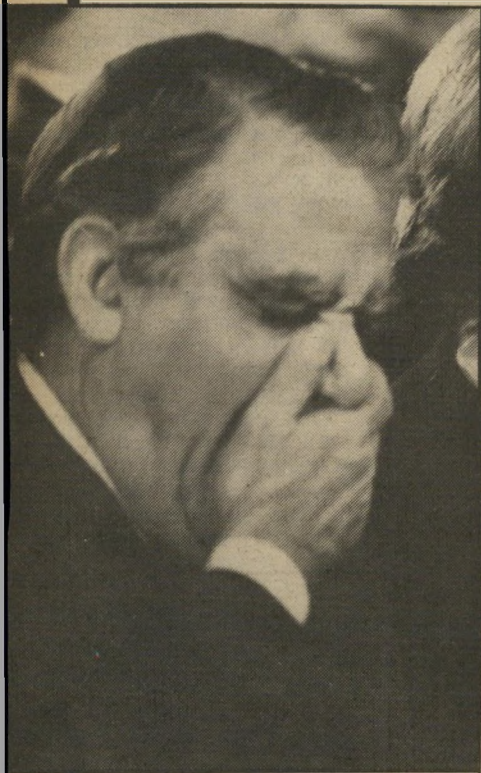
כך החלו הנאומים, וכולם התחילו לנוע בכיסאותיהם בחוסר-סבלנות. הנר שיא האריך בנאומו, והגדיל לעשות יור שבראש הנהלת הסוכנות, אריה דולצין, שרק מחיאות-כף סוערות של צירים שע- דיין לא נרדמו הורידו אותו מהכימה.

ד"ר יוסף רוט

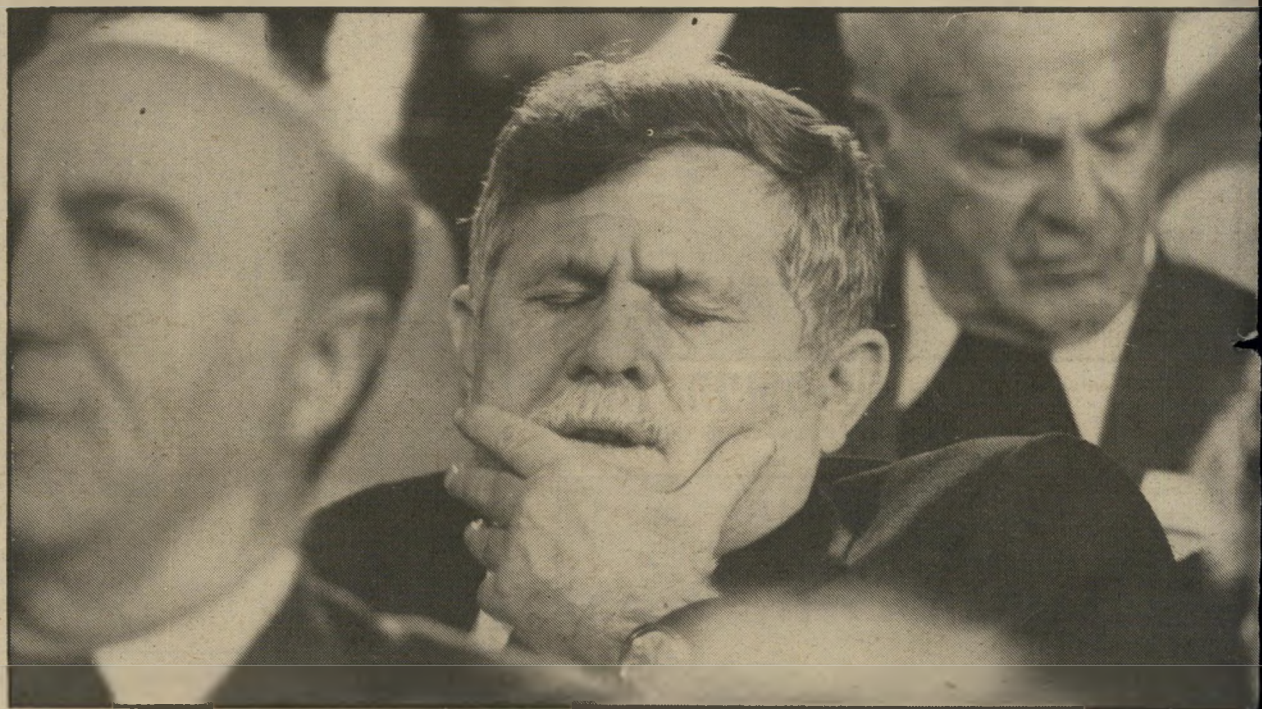

סגן-שר מיכאל דקל

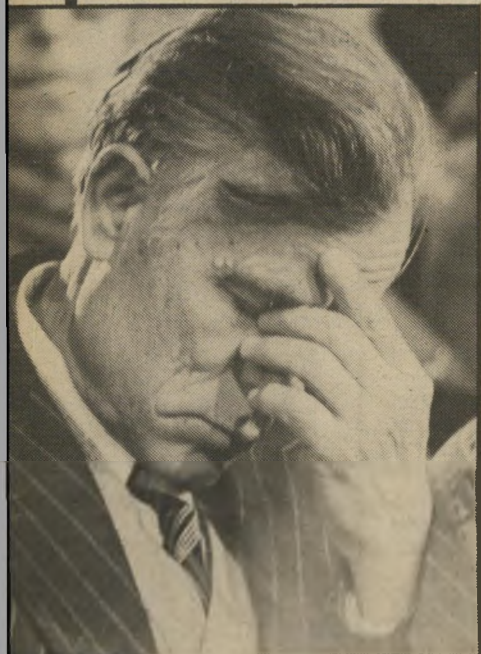

ד"ר מאיר כהן

נה, שהם מסנים מקום לצירים שהגיעו שעות אחדות קודם לכן מחו"ל. אך מולם של היושבים בשורות הראשון נות לא שפר עליהם. הם לא היו יכולים לצאת, וכך הם נאלצו לשבת במקומותיהם ולשמוע נאומים ארוכים ומשעממים על עתידו של העם היהודי. סיבלם היה רב משום שהם גם לא היו יכולים להירדם. כראוי מחשש מה יגידו היושבים לצידם. ברגע שסיים דולצין לשאת את נאומו

סגן-שר פסח גדופר ויצחק בן-אהרון

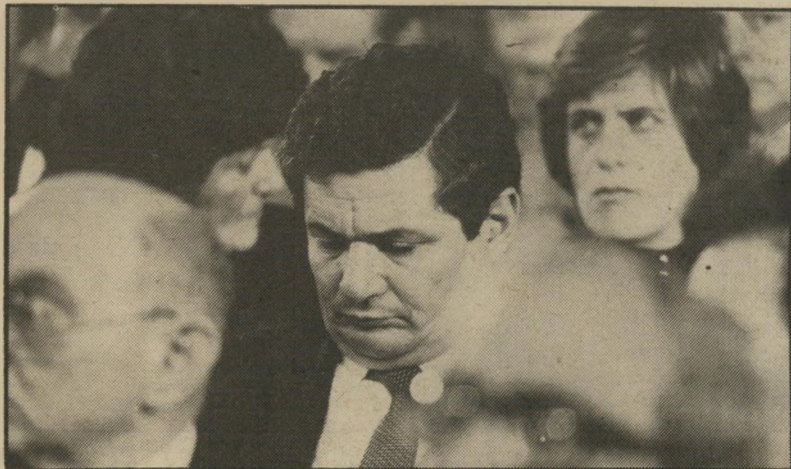

ניסים אליעד

הארוך והמעייף, התחילה התווזה הגדולה החוצה. בעוד הבימה מוכשרת לקראת חזיון אוריקולי על מאה שנות התיישבות, החלו המכובדים לנוע לכיוון הדלתות. הר- בנים הראשיים, שלמה גורן ועובדיה יוסף, שישבו זה לצד זה בשורה הראשונה, יצ- או עוד לפני שיצא הנשיא.

השרים נדחקו בפתחים השונים, כשכלי אחד מנסה להסתיר את פניו, כדי שלא יהיה אותו כשהוא עוזב באמצע. הקהל קם על רגליו, ונבון יצא מהאולם. כמעט בח- שיכה מוחלטת, שבחטוה נמלטו רבים נוספים.

אם רצה מישהו הוכחה לכך שהקונגרס הוא אנכרוניסטי, הוא יכול היה למצוא זאת במוסיקת-הרקע. תימורת צה"ל ניגנה את על הדבש ועל העוקץ של נעמי שמר, יותר מחצי שנה אחרי הריסת ימית.

השר יודם ארידור

צידומים: ציון צפריר